

og 3 000—5 000 Kr. uden at behøve at spørge højere Myndigheder, saaledes som de skal senere, det vil sige, at Amtsrådene og Købstadkommunalbestyrelserne skal spørge Indenrigsministeriet, hvorimod Sogneraadene skal spørge Amtsrådene. Ændringsforslag Nr. 2 tydeliggør kun det Fradrag, der er foreslaaet i § 3, 2det Stykke, og tilføjer, at Begæring om Fradraget fremsættes overfor Vurderingsmyndighederne; det vil sige, saaledes bliver det senere; for det første Skatteaars Vedkommende vil man derimod se, at Ændringsforslag Nr. 34, som jeg senere skal omtale, fastsætter en anden Ordning for dette Fradrag.

Ændringsforslag Nr. 3 gaar ud paa, at 3die Stykke af § 3 udgaar. Det er jo en af de Bestemmelser, som Flertallet i Folketinget opretholdt imod de Partiernes Ønske, som har Flertal her i Landstinget. Forholdet er det, at man i Udvalget har bøjet sig for hinanden og er enedes om at lade det nævnte Stykke gaa ud. Der blev fra en enkelt Side i Udvalget foreslaaet en anden Affattelse af Stykket, og man var noget inde paa at drøfte Muligheden heraf, men det lykkedes ikke, og saa frafaldt man i det hele taget Ønsket om denne Bestemmelse i § 3 — i alt Fald indtil videre.

Af Ændringsforslagene til § 4 omfatter Numrene 4—8 Skatteansættelsen i København, og det sidste, Nr. 9, angaar Skatteansættelsen paa Frederiksberg. Ændringsforslagene Nr. 4—8 gaar alle ud paa at mildne Overgangsbestemmelserne angaaende Skatteansættelsen i Københavns Kommune, og de tilsigter ikke alene at mildne Overgangen for Kommunens samtlige Beboere; nogle af dem tager ogsaa særlig Sigte paa at mildne Overgangen for den enkelte Ejendomsbesidder. Enten der er Tale om en Stigning eller en Nedgang i Ejendoms skylden og Grundskylden, vil der for de Ejendomme, der saaledes skal enten falde eller stige i Skat, gennem disse Ændringsforslag foregaa Lempelser i dette Fald eller denne Stigning, saaledes at Ændringen ikke vil faa nogen som helst Indflydelse paa Realkrediten. Denne vil, hvis Lovforslaget gennemføres, i ingen Henseender være berørt heraf. Yderligere kan jeg udtale, at Ændringsforslagene til § 4 ogsaa vil medføre, at den enkelte Ejendomsbesidder ikke paa noget Tidspunkt kan sige, at hans Ejendom er enten steget eller faldet i Værdi. I øvrigt tror jeg ikke, at disse Ændringsforslag, selv om de nedsætter Promillerne eller sætter dem op, vil medføre nogen Forskydning for Københavns Kommunes Vedkommende med Hensyn til

de kommunale Ejendomsskatter; disse vil efter de Oplysninger, vi har kunnet faa i Udvalget, blive i alt væsentligt de samme. Skulde jeg sige noget, maatte jeg maaske sige, at der nærmest er Udsigt til, at Københavns Kommune vil vinde en Smule derved, men derom kan intet bestemt udtales paa nærværende Tidspunkt.

Ændringsforslag Nr. 9 angaar, som jeg sagde, kun Frederiksberg. Det er et Ændringsforslag, som er indsat, fordi de Ord, der stod i Punkt b., 2det Stykke, 1ste—3die Linie, er fuldkommen overflødige.

Ændringsforslag Nr. 10 til § 5 angaar Skatteudskrivningen i Købstæderne. Dette Ændringsforslag skulde gaa ud paa at tydeliggøre det, man i øvrigt har tilsigtet. Man har til Grundlag for Promillens Udregning benyttet de faste Skatter og de personlige Skatter, som de var før, og som de bliver efter Lovforslagets Vedtagelse; og det Ændringsforslag, der her foreligger, tilsigter da at sige — jeg tror ogsaa, det siges tydeligt —, at ind under de faste Skatter kommer kun Grundskat og Huskat i Henhold til Lov af 11. Februar 1863 med Tillæg af Lov af 1880, samt Grundskyld og Ejendoms skyld i Henhold til nærværende Lov, og for de personlige Skatters Vedkommende er det kun den personlige Kommuneskat til Opholdskommunen og Erhvervskommunen, som kommer i Betragtning. Derimod kommer, som der staar i 2det Stykke, Selskabsskat ikke i Betragtning og heller ikke den Dyrtidsskat, vi havde efter Dyrtidslovene i sin Tid; selvfølgelig kommer heller ikke efter de Udtryk, der er brugt i 1ste Stykke af § 5, den Ligning, som er foretaget til Menighedsudgifter, ind herunder.

Ændringsforslag Nr. 11 til § 7 tilsigter en rent sproglig Rettelse. Derimod er Ændringsforslag Nr. 12, ogsaa til § 7, af reel Karakter. Dette Ændringsforslag angaar den Fordelingsregel, som vi nu har i Landkommunalloven af 1867 § 50, hvorefter Amtsrådene kan udskrive en Trediepart af deres Behov paa Sognekommunerne og fordele denne Trediepart efter et vist i Loven fastsat System. Dette System indeholder bl. a. den Bestemmelse, at den ene Fjerdedel af denne Trediepart af Amtsrådene efter frit Skøn kan lignedes paa samtlige Sognekommuner, altsaa med andre Ord, Amtsrådene har Myndighed til at paalægge de enkelte Kommuner et større eller mindre Beløb, ja, kan endog gaa til helt at fritage enkelte Kommuner for at deltage i denne Fjerdedel. I Folketinget indsatte man en anden Regel, idet man dør